

Arrest

nr. 279 434 van 25 oktober 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M.-C. WARLOP
J. Swartenbroucklaan 14
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 29 juli 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 september 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 oktober 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat M. WARLOP en van attaché M. TYTGAT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Rohingya afkomst te zijn en België te zijn binnengekomen op 28 september 2020, dient op 13 oktober 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 31 mei 2021 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 14 juni 2022.

1.3. Op 27 juni 2022 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 27 juni 2022 en luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u van Rohingya afkomst. Uw ouders zijn Rohingya, afkomstig uit Myanmar (of het vroegere Birma). Ze verlieten Myanmar en vestigden zich in Saoedi-Arabië. U werd geboren in Mekka, Saoedi-Arabië en u had er een verblijfsvergunning. U beschikte echter niet over een paspoort omdat de overheid van Myanmar geen nationaliteit toekent aan de Rohingya. U kende problemen met uw werkgever in Saoedi-Arabië en u verliet het land met een vals Jordaans paspoort in 2018. Via Turkije en verschillende andere Europese landen kwam u in België aan waar u op 13 oktober 2020 een verzoek tot internationale bescherming indiende. Ter staving van uw verzoek legde u een nieuwe verblijfskaart van uzelf in Saoedi-Arabië neer, evenals kopieën van een oude verblijfskaart van uzelf en kopieën van de verblijfsstukken van uw familieleden. U legde verder ook een rijbewijs neer van uzelf in Saoedi-Arabië en een familiefoto.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, stelt het CGVS (Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen) vast dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelt evenmin dergelijke noden in uw hoofde vast. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het CGVS stelt verder vast dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Immers kan op basis van onderstaande redenen geen enkel geloof worden gehecht aan uw beweerde Rohingya afkomst, laat staan uw band via uw ouders met Myanmar, wat volgens u aan de basis ligt van uw problemen en aldus de kern van uw verzoek om internationale bescherming betreft. Aldus geeft u geen zicht op uw werkelijke identiteit en voldoet u dus niet aan de medewerkingsplicht die rust op verzoekers om internationale bescherming waarbij van hen kan verwacht worden dat ze een duidelijk zicht geven op de essentiële elementen van een verzoek om internationale bescherming waaronder de identiteit en afkomst.

Ten eerste legt u geen enkel document of ander begin van bewijs neer van Myanmar zelf. *U geeft aan dat zowel uw moeder als uw vader vanuit Myanmar naar Saoedi-Arabië verhuisden én dat een broer van uw vader en een oom van uw moeder eveneens in Saoedi-Arabië verbleven (zie nota's CGVS p.7). Aldus kan toch redelijkerwijze verwacht worden dat u enige stukken kan voorleggen die zij vanuit Myanmar naar Saoedi-Arabië meebrachten. U legt niets voor uit Myanmar, maar u heeft een Saoedisch verblijfsdocument waarop staat dat u van Myanmar afkomstig zou zijn. Enerzijds merkt het CGVS hier op dat de vermelding Myanmar op deze documenten nog niet uw beweerde afkomst als Rohingya staft. Anderzijds kan dit enkele en loutere document op zich niet de vaststellingen zoals hieronder weergegeven, zijnde dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw Rohingya afkomst, weerleggen. U heeft ook nog kopieën van verblijfsdocumenten van familieleden, maar dit zijn vooreerst slechts kopieën én bovendien gaf u, net voor de pauze tijdens het persoonlijk onderhoud, eerst aan dat u geen extra documenten had om dan later tijdens datzelfde persoonlijk onderhoud toch nog deze kopieën boven te halen (zie nota's CGVS p.9 en 12), hetgeen de geloofwaardigheid van deze stukken niet ten goede komt.*

Wat er ook van zij, u legt in het licht van onderstaande bevindingen geen aannemelijke documenten neer die uw afkomst als Rohingya staven. Het toevoegen van een familiefoto zondermeer aan uw dossier zegt evenmin iets over uw afkomst.

Ten tweede blijkt dat u niet in staat bent om op algemene wijze en in uw eigen gekozen bewoordingen iets te vertellen over uw volk, zijnde de Rohingya en hun problemen. *Dit is zeer opvallend daar u bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS juist wél algemene zaken van uw volk*

en de problemen die het kent wist te omschrijven (zie vraag 4 en 5 en verder van de vragenlijst van het CGVS). Op het CGVS zelf, tijdens het persoonlijk onderhoud, wordt u gevraagd iets te vertellen over de geschiedenis van de Rohingya maar u komt in eerste instantie niet verder dan "alleen oude mensen blijven daar" (zie nota's CGVS p.10). U aangemaand om iets meer te vertellen, voegt u toe dat men aan landbouw doet en sommige mensen zijn vissers, maar verder komt u opnieuw niet. Opnieuw aangemaand, geeft u aan dat er in de dorpen restricties zijn en dat er soldaten zijn waarbij sommigen gedood worden door soldaten. U slaagt er weer niet in om een algemeen beeld te vormen van de geschiedenis van uw volk, nochtans een essentieel element in uw verzoek om bescherming. U dan gevraagd over welke restricties u het hebt, geeft u geen antwoord op de vraag en zegt u dat uw volk verweten wordt van een ander land te komen en dat ze daarom van de bevolkingslijst worden geschrapt. Dat is een duidelijk ontwijken van de vraag naar restricties. Het CGVS gaf u dan daarna opnieuw op algemene wijze de kans te vertellen over uw gemeenschap waarop u enkel zegt dat ze naar Maleisië en Thailand gaan. U expliciet gevraagd naar de vroegere situatie zegt u enkel dat het altijd zo geweest is, ze kregen vroeger ook geen papieren. U zegt expliciet dat de Rohingya algemeen nooit de nationaliteit kregen in Myanmar, u verklaarde ook dat de Rohingya (dus ook uw ouders) nooit documenten of papieren hadden gehad in Myanmar (zie nota's CGVS p.10 en 11). U had nochtans eerst gezegd dat de Rohingya wél de nationaliteit hadden in Myanmar en dat die werd afgenomen in 1980 of 1982 (zie nota's CGVS p.4), waarna uw ouders het land verlieten. Ook bij het invullen van de vragenlijst maakte u gewag van het intrekken van de nationaliteit van uw grootouders door de overheid in de jaren '80 (zie vragenlijst CGVS vraag 4). Ook ten aanzien van het CGVS verklaarde u eerst dat de Rohingya vroeger wel de nationaliteit verkregen in Myanmar wat hen in 1980 of 1982 werd afgenomen (zie nota's CGVS p.4). Het lijkt er dan ook sterk op dat u uw verklaringen aanpast naargelang de vraagstelling eerder dan eerlijk en oprecht op de vragen te antwoorden waardoor danig afbreuk wordt gedaan aan uw algemene geloofwaardigheid. U slaagt er aldus niet in om op enige wijze de geschiedenis van uw volk duidelijk toe te lichten op concrete wijze.

Ten derde blijkt dat u niet in staat bent om de huidige situatie van uw volk, zijnde de Rohingya, toe te lichten. U wordt dan door het CGVS gevraagd naar de situatie van vandaag voor de Rohingya (zie nota's CGVS p.10 en 11). Maar hier zegt u enkel dat de situatie dezelfde is als vroeger. Maar gezien u de vroegere situatie niet concreet toelicht, is het bevreemdend dat u de huidige situatie als zijnde 'hetzelfde' toelicht. U slaagt er aldus niet in om op eigen wijze een algemeen beeld te geven van de situatie waarin de Rohingya zich heden bevinden. Het CGVS verlaat dan ook het pad van de open vraagstelling en legt u een aantal zeer concrete vragen voor, zoals hieronder beschreven.

Ten vierde blijkt u ook niet in staat om antwoorden te formuleren op specifieke vragen omtrent de Rohingya en hun problemen in Myanmar, evenmin op specifieke vragen over de regio van herkomst van de Rohingya. U slaagt er niet in om één van de vele grote vluchtelingenkampen in Bangladesh waar de Rohingya verblijven, zoals u zelf ook aangeeft, te benoemen (zie nota's CGVS p.11). Dit is opmerkelijk daar u in de vragenlijst van het CGVS aangaf dat u aldaar familie had (zie vragenlijst CGVS vraag 5). U slaagt er evenmin in enige naam van een verzetsgroepering van de Rohingya in Myanmar te benoemen, terwijl u wel aangeeft dat u van het bestaan ervan vernam via het internet (zie nota's CGVS p.11 en 16). U slaagt er zelfs niet in om algemeen aan te geven waar de Rohingya wonen in Myanmar (zie nota's CGVS p.11). U verwijst naar 'Arakan', 'Akyab' en 'Kaladin'. Maar wanneer u gevraagd wordt wat deze namen juist zijn, kan u daar niet op antwoorden. U weet niet of dit namen zijn van administratieve eenheden. Het is dat ook bijzonder vreemd dat u later tijdens het persoonlijk onderhoud aangeeft dat Akyab en Kaladin steden zijn (zie nota's CGVS p.14). U gevraagd hoe de boeddhisten van Myanmar Arakan benoemen zegt u correct dat dit onder de naam Rakhine is (zie nota's CGVS p.16). Maar u dan gevraagd wat Rakhine juist is, een stad, dorp of regio, weet u dat niet te zeggen. U zegt dat het een dorp is om dan meteen nadien toe te geven dat u het niet weet. U blijkt aldus geen enkel idee te hebben van de administratieve indelingen in de regio vanwaar uw ouders afkomstig zijn. Met uitzondering van de Moken en de Shang (Shan) kent u ook geen andere bevolkingsgroep uit Myanmar (zie nota's CGVS p.16). Dit is opvallend omdat net Myanmar bekend is als zijnde een land dat bestaat uit zeer vele kleine minderheidsgroepen of bevolkingsgroepen, zoals blijkt uit informatie die aan het dossier is toegevoegd. U kent verder weliswaar de munteenheid in Myanmar, de Kyat, maar u weet niet wat diens waarde is, noch ten aanzien van de Euro, noch ten aanzien van de Rial (zie nota's CGVS p.13). U kunt vertellen dat uw ouders beiden uit hetzelfde dorp in Myanmar komen, ook al leerden ze elkaar pas kennen in Saoedi-Arabië, en toch kunt u dat dorp helemaal niet situeren in Myanmar (zie nota's CGVS p.7 en 11). U zegt enkel vaag dat het een dorp in Arakan is. U gevraagd naar de huidige situatie in het dorp waar uw ouders vandaan komen, zegt u "slecht" (zie nota's CGVS p.13). Maar u gevraagd waarom u die situatie als slecht zou omschrijven, kan u enkel op algemene wijze zeggen dat de hele situatie in Arakan slecht is, en u moet dan aangeven dat u de

huidige situatie niet echt kent (zie nota's CGVS p.14). U wordt gevraagd naar belangrijke rivieren of bergketens of andere geografische bijzonderheden zoals een bekende waterval, maar daar weet u geen antwoord op te geven (zie nota's CGVSp.14). U kent ook de bekende eilanden voor de kust van Arakan niet (zie nota's CGVS p.15). U kan ook de nieuwe naam van de stad Akyab niet geven (zie nota's CGVS p.14 en 15). U kan ook geen zangers of kunstenaars geven of andere zaken van de Rohingya cultuur aanbrengen (zie nota's CGVS p.16). U ten slotte nogmaals een zeer open vraag gesteld naar uw algemene kennis van de Rohingya, weet u weer niets concreet te zeggen (zie nota's CGVS p.14). U zegt dat u in Saoedi-Arabië woonde en niet geboren werd in Myanmar en aldus niets er over weet. Echter, gezien uw totaal gebrek aan kennis inzake de Rohingya bevolking kan het CGVS niet aannemen dat u Rohingya bent. Immers, van iemand die mede op basis van de algemene problemen van de Rohingya bevolking een verzoek om internationale bescherming indient mag redelijkerwijze verwacht worden dat die een beeld kan weergeven van die problemen. En zelfs indien u ze niet uit eerste hand of zelf hebt meegemaakt ter plaatse, hebt u blijkbaar ook niet de moeite genomen om u zich er naar te informeren. Volledigheidshalve, kan u in elk geval ook niets concreet vertellen over de verschillende operaties die het leger van Myanmar heeft opgezet tegen de Rohingya (zie nota's CGVS p.17). U geeft daarbij nogmaals aan dat u daarin niet geïnteresseerd bent. Dit is niet ernstig te noemen. Indien u in België een verzoek om internationale bescherming indient mede omdat u als Rohingya geen nationaliteit zou hebben, mag het CGVS verwachten dat u enige kennis inzake het lot van de Rohingya zou hebben, minstens enige interesse hierin zou hebben.

Ten vijfde legde u ook belangrijke tegenstrijdige verklaringen af die verder de geloofwaardigheid van uw verzoek ondermijnen. Zo zegt u eerst tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u geen weet hebt van enige registratie van vluchtelingen in Bangladesh door het UNHCR (zie nota's CGVS p.11), om nadien tijdens dat persoonlijk onderhoud te verklaren dat het UNHCR de vluchtelingen in Bangladesh papieren als vluchteling geeft (zie nota's CGVS p.15). Zo zegt u verder eerst dat uw moeder, toen u nog in Saoedi-Arabië was, contacten onderhield met familie in Myanmar. U specificeert dat u denkt dat sommige familieleden in Akyab zijn (zie nota's CGVS p.7). Maar later verklaart u dan dat uw moeder geen contact meer heeft met Myanmar en dat ze er geen familie meer heeft (zie nota's CGVS p.12).

Ten slotte merkt het CGVS op dat u via verschillende Europese landen naar België kwam en dat u in geen van die landen een verzoek om internationale bescherming indiende en de afloop van de procedure afwachtte. Indien u werkelijk een nood had aan bescherming kan toch redelijkerwijze verwacht worden dat u het aflopen van asielprocedures afwacht in andere Europese landen waar u doorreisde en waar, al dan niet tegen uw zin, een asielprocedure werd opgestart. Dit geeft geen blijk van een echte nood aan bescherming.

Volledigheidshalve merkt het CGVS op dat het persoonlijk onderhoud op het CGVS plaatsvond met een tolk die het Rohingya machtig is. Dit alleen kan niet uw beweerde Rohingya afkomst staven. U kunt de taal ergens anders hebben geleerd door omgang met Rohingya of anderen die deze taal machtig zijn. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en die is toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt bovendien ook dat deze taal zeer nauw verwant is aan het Chittagong dialect dat in Oost-Bangladesh wordt gesproken. Aldus kunt u mogelijks van daar afkomstig zijn.

Gezien uw gebrek aan medewerking en de ongeloofwaardigheid wat betreft uw afkomst als Rohingya, moet het CGVS vaststellen dat u niet aannemelijk maakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Wat betreft uw problemen in Saoedi-Arabië, zijnde problemen met uw baas aldaar, merkt het CGVS dat deze ook ongeloofwaardig overkomen omdat ze gebaseerd zijn op uw Rohingya afkomst die aan de basis ligt van uw werk voor die persoon die uw verblijfskaart aldaar in zijn bezit zou hebben. Uw gebrek aan medewerking maakt dat het CGVS geen zicht heeft op uw werkelijke statuut en verblijfssituatie in Saoedi-Arabië en dat is een essentieel element om correct uw beweerde vrees ten aanzien van Saoedi-Arabië bij terugkeer te kunnen inschatten.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie administratief dossier).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker een schending aan van 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het voorzichtigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en van de samenwerkingsplicht.

Verzoeker legt uit dat hij geboren is in Saoedi-Arabië, waar zijn ouders zich hadden gevestigd omwille van de vervolging van de Rohingya-etnie tot de welke zij in Myanmar behoorden. Omdat zijn familie nooit documenten heeft gehad en omdat de Rohingya's in Myanmar het recht op nationaliteit wordt ontnomen, kan het van hem niet verwacht worden hieromtrent enige documenten neer te leggen. Zijn verklaringen komen overeen met algemene informatie, namelijk dat de Rohingya's de belangrijkste staatloze bevolking ter wereld uitmaken en zij niet in aanmerking komen voor de nationaliteit van Myanmar. M.b.t. de kopieën van de verblijfskaarten van zijn broers en zussen legt hij uit dat zij die konden verlengen door het betalen van smeergeld. Omdat de PO hiernaar vroeg voor de pauze, kan hem niet verweten worden dat hij ze spontaan na de pauze heeft neergelegd. Het is voor hem een raadsel welke documenten hij dan wel had moeten neerleggen om zijn Rohingya-origine te bewijzen.

Hij stelt dat het logisch is dat hij niet veel afweet van de Rohingya's in Myanmar daar zijn ouders voor zijn geboorte gevlucht zijn naar Saoedi-Arabië, waar ze elkaar hebben leren kennen, en hij zelf geboren en getogen is in Saoedi-Arabië. Hoewel hij niet op alle vragen kon antwoorden omdat hij er nooit is geweest, wist hij wel te vertellen dat Rohingya's in Myanmar hun dorpen niet mogen verlaten en dat ze worden gedood.

Vervolgens wijst hij op zijn kennis van het Rohingya. Hij legt uit dat het voor zich spreekt dat iemand die enkel in Saoedi-Arabië heeft gewoond, geen Rohingya zou spreken als die persoon vreemd is aan die etnie. Dit geldt des te meer nu Rohingya's in Saoedi-Arabië niet worden gewaardeerd en de commissaris-generaal niet ontkent dat hij het Rohingya, taal in de welke hij zijn gehoor heeft afgelegd, spreekt. Hij vervolgt dat het Rohingya een vorm is van het Chittagong en dat de taal gedeeld wordt door de Rohingya's die in Bangladesh geen nationaliteit krijgen.

Hij meent dat zijn staatloosheid noch zijn etnie in twijfel kunnen worden getrokken. Hij preciseert hierbij dat zijn verblijfsrecht in Saoedi-Arabië niet meer bestaat en dat hij in Myanmar nooit heeft gewoond.

Ondergeschikt stelt hij dat de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend.

3. Nieuwe stukken

Er worden geen nieuwe stukken overgemaakt.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk

gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Het asielrelaas van verzoeker kan als volgt worden samengevat. Verzoeker beweert een Rohingya-moslim te zijn afkomstig uit Myanmar. Hij vreest bij terugkeer naar Saoedi-Arabië, land waar hij is geboren en getogen, te zullen worden gearresteerd omdat zijn verblijfskaart er geblokkeerd is. Hij stelt niet te kunnen terugkeren naar Myanmar omdat hij er geen identiteit of papieren heeft.

Middels de bestreden beslissing stelt de commissaris-generaal vast dat verzoeker, gezien zijn gebrek aan medewerking en ongeloofwaardigheid wat betreft zijn afkomst als Rohingya, niet aannemelijk maakt dat hij een persoonlijke vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire

bescherming. De commissaris-generaal oordeelt dat verzoeker zijn Rohingya afkomst niet aannemelijk maakt en hij om die reden zijn voorgehouden problemen in Saoedi-Arabië evenmin geloofwaardig zijn. Volgens de commissaris-generaal biedt verzoeker geen zicht op zijn werkelijk statuut en zijn verblijfssituatie in Saoedi-Arabië, wat nochtans een essentieel element is om correct zijn beweerde vrees ten aanzien van Saoedi-Arabië bij terugkeer te kunnen inschatten. De commissaris-generaal hecht geen geloof aan verzoekers beweerde Rohingya afkomst en band via zijn ouders met Myanmar nu i) verzoeker geen enkel document of ander begin van bewijs kan neerleggen van Myanmar; ii) hij niet in staat is op om op algemene wijze en in zijn eigen gekozen bewoordingen iets te vertellen over de Rohingya en hun problemen; iii) hij niet in staat is om de huidige situatie van de Rohingya toe te lichten; iv) hij niet in staat is om antwoorden te formuleren op specifieke vragen omtrent de Rohingya en hun problemen in Myanmar; v) verzoeker belangrijke tegenstrijdige verklaringen aflegde die de geloofwaardigheid van zijn verzoek ondermijnen; vi) verzoeker via verschillende Europese landen naar België kwam, maar in geen van die landen een verzoek om internationale bescherming indiende en die procedure ook niet afwachtte; vii) het gegeven dat verzoeker de Rohingya taal machtig is, niet voldoende is om zijn beweerde Rohingya afkomst te staven. Aangaande zijn voorgehouden problemen in Saoedi-Arabië met zijn baas, die zijn verblijfskaart bij zich zou hebben, beoordeelt de commissaris-generaal deze als ongeloofwaardig omdat ze gebaseerd zijn op zijn beweerde Rohingya afkomst.

Uit nazicht van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker verklaart dat hij geboren is in Saoedi-Arabië en dat zijn ouders in 1982 vanuit Myanmar naar Saoedi-Arabië zijn verhuist (CGVS verhoor, p. 7). Ter staving van zijn asielrelaas legt verzoeker de volgende documenten neer (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker):

- Originele verblijfskaart ("Resident identity") van Saoedi-Arabië;
- Origineel rijbewijs ("Driving License") van Saoedi-Arabië;
- Kopie van een oude identiteitskaart;
- Identiteitsdocumenten ("residence permit") Saoedi-Arabië op naam van zijn familieleden;
- Foto's.

In de daarbij gevoegde vertaling leest de Raad dat op de verblijfskaart van verzoeker als nationaliteit "Myanmar" staat vermeld. Waar de commissaris-generaal verzoeker verwijt geen documenten of enig begin van bewijs te hebben voorgelegd van Myanmar zelf, stelt de Raad vast dat enerzijds verzoeker op consistente wijze verklaarde dat hij nooit in Myanmar heeft gewoond en anderzijds dat de nationaliteit van Myanmar blijkt uit het door hem neergelegde verblijfsdocument. Dat hieruit niet kan worden afgeleid dat verzoeker een Rohingya afkomst heeft kan de Raad wel volgen, maar tegelijk moet worden vastgesteld dat de commissaris-generaal de authenticiteit van de verblijfsdocumenten niet betwist waardoor niet goed kan worden ingezien waarop de commissaris-generaal zich baseert om te stellen dat verzoeker zijn afkomst uit Myanmar niet aannemelijk maakt door voor te houden dat hij geen begin van bewijs voorlegt omtrent Myanmar zelf.

Hoewel het verblijf van verzoeker in Saoedi-Arabië noch het feit dat verzoekers ouders gevlucht zijn uit Myanmar wordt betwist, stelt de Raad vast dat er zich specifiek dienaangaande geen algemene informatie bevindt in het administratief dossier waaraan verzoekers verklaringen en vermeende problemen gelinkt aan zijn verblijf in Saoedi-Arabië getoetst kunnen worden.

De bestreden beslissing wordt immers hoofdzakelijk gebaseerd op de vaststelling dat verzoeker zeer weinig kennis heeft over de Rohingya en hun problemen, over de huidige situatie van zijn volk en over de specifieke elementen over de regio van herkomst van Rohingya en Myanmar. Hierbij dient te worden herhaald dat uit het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker herhaaldelijk aangaf dat hij geen antwoord op de vragen kon geven (CGVS verhoor, p. 6-14) omdat hij nooit in Myanmar heeft gewoond (CGVS verhoor p. 14 : *"Ik woonde in SA, in Myanmar ben ik niet geboren, is niet mijn geboorteplaats, ik weet er niet meer over"*). Nu het gegeven dat verzoeker in Saoedi-Arabië is geboren, nooit in Myanmar heeft gewoond en dat zijn ouders reeds in 1982 Myanmar hebben verlaten in de bestreden beslissing geenszins wordt betwist, ziet de Raad niet in op welke wijze verzoeker dan kennis kon hebben van dermate gedetailleerde elementen omtrent Myanmar waarnaar de protection officer bleef doorvragen (CGVS verhoor, p. 9-16).

Verzoeker heeft het CGVS verzocht om tijdens het persoonlijk onderhoud bijgestaan te worden in Rohingya taal, wat ook gebeurde. De commissaris-generaal stelt echter in de bestreden beslissing dat het feit dat verzoeker die taal machtig is, niet betekent dat hij de Rohingya afkomst heeft nu Rohingya erg verwant is aan Chittagonian en verwijst dienaangaande naar het document *"Wikipedia-Rohingya language"* (AD CGVS, landeninformatie, "informatie Rohingya taal, verzet, geografie,..."). De Raad leest hierin dat Rohingya een Indo-Arische taal is die wordt gesproken door het Rohingya-volk in de staat

Rakhine, Myanmar en dat het een oostelijke Indo-Arische taal is die behoort tot de Bengaals-Assamese tak, en nauw verwant is aan de Chittagonische taal die in het naburige Bangladesh wordt gesproken. De Rohingya en Chittagonische talen zijn in hoge mate onderling verstaanbaar. De Raad ziet niet in op welke wijze uit het gegeven dat mensen die Rohingya spreken en mensen die de Chittagonische taal spreken elkaar goed onderling verstaan, de conclusie kan worden getrokken dat verzoeker niet het Rohingya spreekt maar wel de Chittagonische taal.

De Raad acht bijgevolg bijkomend onderzoek nodig om de onduidelijkheden omtrent verzoekers identiteit, herkomst en vluchtmotieven uit te klaren.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

De Raad wijst er nog op dat verzoeker de verplichting heeft om zijn volledige medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag. Het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de asielinstantie zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat zij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle relevante elementen van zijn vraag om internationale bescherming, in het bijzonder zijn identiteit, herkomst en asielrelaas.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 27 juni 2022 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftiende oktober tweeëntwintig door:

mevr. I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO